

Ἡ ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστάμενον ὑπὸ τοῦ Ἰπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχόν ἐπὶ τὴν χάραν ἡρῶν ἐμπροστίας, καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα χραιστὸν καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΗΣ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐπίσημα δραχμᾶς 80. Ἐξέμνητος
ἔτη 45. Τρίμηνος δραχμ. 25.
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Αἰγύπτου γρόσια διατηρ. 50.—
Ἀμερικής δολάρια 4.— Ἀγγλίας καὶ ἕλων ἐν γένει
τῶν ἄλλων Κρατῶν σελήνια 10.
Ἐξέμνητοι καὶ Τρίμηνοι ἀναλόγως.

ἘΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΑΡΥΘΗ Τ.Ω. 1879

ἸΜΡΥΤΗΣ - ΕΚΔΟΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΤΟΜΟΣ ΤΗΣ ΔΙΜΠΛΑΣΗΣ

Ἀρχίζει τὴν 1ην Δεκεμβρίου, ἀλλ' αἱ συν-
δρομαὶ ἀρχίζουν τὴν 1ην οἰοῦσθ' ὅτι μὴνός.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὀδὸς Ἐδριπίδου ἀριθ. 38, παρὰ τὸ Βαρβάκειον.

Περίοδος Β'.—Τόμος 3ῶς

Ἐν Ἀθήναις, 18 Φεβρουαρίου 1928

Ἔτος 50ον.—Ἀριθ. 12

ΣΤΗ ΣΚΙΑ ΤΟΥ ΠΥΡΓΟΥ

Μυθιστόρημα ὑπὸ Vignault καὶ Valdor

— Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο —

Εἶναι φανερό ὅτι δὲν εἶχαν συνηθῆσαι καθάλου καλὰ οἱ δυὰ συνάνοχοι ἄλλα καὶ ποτὸς ἀνθρώπος ποῦ ἤξερε τὸν σὲρ Ρόναλδ, θὰ μπορούσε ποτὲ νὰ φαντασθῆται, ὅτι ἦταν ἱκανὸς νὰ συγκινηθῆι βλέποντας ἕνα παιδάκι νὰ κοιμᾶται;

Ὅταν ὁμως γίνετο μιὰ πράξη, δὲν μπορεῖς ὕστερα νὰ σταματήσεις τίς συνέπειες. Ὅταν ρίξεις μιὰ πέτρα, τί ὠφελεῖ κι' ἂν πεῖς ὕστερα: « Ἄρκει νὰ μὴ χτυπήσῃ κανέναν; » Ὁ Τζέκιν ξεκίνησε καὶ πάλι, τώρα ὁμως ἤξερε τί ἐμελλε νὰ κάμῃ. Δὲ ζητοῦσε παρὰ μόνο τὸν κατάλληλο τόπο, γιὰ νὰ ἀκτελέσῃ τὸ σχέδιό του.

Τὴν πρωϊνὴ αὐτῆ ὥρα, εἰ ὀχθὲς τοῦ ποταμοῦ ἦταν ἀκόμη ἐρημικὴς. Οἱ διαβάτες περνοῦσαν ἀνάμεσα στὴν πυκνὴ δμιχλὴ ὡς ἀραιώτατες σκιές.

Σιωποὶ ἀπὸ μαδέρια καὶ καλιές βάρκες σχηματίζαν καλοὺς κρουφῶνες, ἂν ἤθελε κανεὶς νὰ ποφύγῃ ἀδιάκριτα βλέμματα.

Καλύτερο μέρος δὲ θὰ βρῶ, μουρμούρισε ὁ Τζέκιν. Ἐδῶ δὲ βλέπει κανεὶς οὐτε τὴ μύτη του. Καὶ σὲ μιὰ-δυὸ ὥρες, θὰ περῶ ἀπὸ δῶ κόσμος καὶ κοσμάκης. Θὰ τὸ ἴδωσιν καὶ θὰ τὸ πάρουν. Ἀλλὰ κι' ἂν δὲν τὸ πάρουν, ἅμα ξεπνήσῃσι, μπορεῖ νὰ φωνάξῃ, ἢ νὰ περπατήσῃ καὶ μοναχὸ του. Ἄς κοιτάξῃ λοιπὸν καὶ μοναχὸ του « νὰ χάσῃ » καθὼς τὸ θέλει ὁ ἀφεντικός μας.

Στὴν ὀχθὴ τοῦ ποταμοῦ ἦτιν ἕνα παλιὸ κιβώτιο ἀχρηστο. Κοίταξ' ἡ γύρω του ἀπὸ καλιὰ συνήθεια, ὕστερα

ἔβαλε μέσα τὴ Νταίξη, διπλωμένη μέσα σ' ἕνα κομματι καραδόπανο, ὡς παλιό, καὶ χάθηκε βιαστικὰ μέσα στὴν δμιχλὴ.

Ἡ μικροῦλα ἔμεινε πιά μοναχὴ. Πέρασε μιὰ ὥρα, ὁ δρόμος ἦταν ἀκόμη ἐρημικός, ἡ δμιχλὴ ἀκόμη πυκνὴ. Τὸ ποτάμι ὁμως ἀρχισε νὰ ξεπνᾷ. Βαρύρια καὶ κατκίκα περνοῦσαν, καὶ σὲ κάθε πέρασμά τους, ἕνα μεγάλο κύμα ἐσπλωνόταν στὴν ὀχθὴ.

Τὸ κιβώτιο, ὅπου ὁ Τζέκιν εἶχε βα-

προχωρεῖ καὶ ποτὲ νὰ τραβιέται. Ἀργότερα μάκρυνε ἀπὸ τὴν ὀχθὴ, στριφογύρισε μιὰ φορὰ καὶ τέλος τὸ πήρε τὸ ρεῦμα.

Καὶ προχωροῦσε τώρα χωρὶς διεύθυνση καὶ χωρὶς σκοπὸ, ἀνάμεσα σὲ βάρκας καὶ σὲ βάρκες, στρίβοντας ποτὲ δῶ καὶ ποτὲ καὶ.

Ποῦ ἄραγε ἐμελλε νὰ φέρῃ ὁ Τάμεσις τὸ φτωχὸ αὐτὸ πλασματάκι, ποῦ χτὲς ἀκόμη ἦταν μέσα στὰ χάρδια καὶ στὰ φιλιά τῆς μάνας του;

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'

Τὸ ἔσθημα

Οἱ Ἀγγλοὶ ὀνομάζουν τὸν Τάμεσι «σιωπηλὸ μεγάλο δρόμο» (*). Ὁ ποταμὸς αὐτός, ποῦ τρέχει ἀνάμεσα στὴν πόλιν, εἶναι ἡ μεγάλῃ ἀρτηρία τοῦ Λονδίνου, μετὰ τὴν ἀδιάκοπὴ κίνησίν του, μετὰ τὰ μέτρα καρδίας του καὶ κάθε εἶδος πλεούμενα ποῦ πάνε κι' ἐρχονται στὰ νερά του.

Καθὼς ἡ καλιὰ Βενετία, εἶται καὶ τὸ Λονδίνο πέρνει τὰ πλοῖτα του ἀπὸ τὸ νερό. Ὁ Τάμεσις φέρνει τὰ πλοῖτα τοῦ κόσμου μέσα στὴν καρδιὰ τῆς Ἀγγλικῆς πρωτεύουσας.

Κόσμος δλόκληρος ζεῖ στὸν ποταμὸ κι' ἀπὸ τὸν ποταμὸ—ἀπὸ τοὺς κούστες καὶ τοὺς καπετάνιους, ὡς τοὺς ναυαγοσυλλέκτες, ποῦ ζοῦν ἀπ' αὐτὰ ποῦ βρίσκουν στὰ νερά.

Ὅσο ἀνέβαινε ὁ ἥλιος, ἡ κίνησιν τοῦ ποταμοῦ γινόταν καθαρότερη. Τὰ πλοῖτα δὲν ἐμοιαζαν πιά σὰ σκιές, κι' ἀρχίζαν τώρα νὰ λάμπουν στὶς πρώτες ἀκτίνες.

Σιγά-σιγά, ἀνάμεσα στὰ πλεούμενα, κατέβαινε τὸ ρεῦμα τοῦ ποταμοῦ καὶ τὸ κιβώτιο τῆς Νταίξης, σὰ μιὰ

— Πάρε δ, τι σοῦ ἔπροσέθηκα... (Σελ. 98, στ. α')

λει τὴ Νταίξη, βρισκόταν ἀκριβῶς στὴν ἄκρῃ τῆς ὀχθῆς, καὶ κάθε φορὰ ποῦ φουσκῶνε τὸ κύμα, ἔφτανε ὡς αὐτὸ, τὸ τύλιγέ, τὸ ἀνασήκωνε ποῦ καὶ ποῦ ἐλαφρὰ-ἐλαφρὰ καὶ ὕστερα, καθὼς τραβιόταν πίσω, τὸ τραβοῦσε κι' αὐτὸ σιγά-σιγά πρὸς τὸ ποτάμι. Ὑστερα ἤλθαν ἄλλα κύματα καὶ τὸ κιβώτιο ἀρχισε νὰ πλέει στὰ νερά, καὶ ποτὲ νὰ

(*) Silent highway.

βαρκούλα πιδ μικρή από τις άλλες, χωρίς τιμόνι και χωρίς βαρκάρη.

Σε κάθε δίνη του νερού στριφογύριζε πολλές φορές κι' ύστερα ξανάρχιζε το δρόμο του. Πολλές φορές κινδύνεψε να βουλιάξει. Ένα μεγάλο καράβι λίγο έλειψε να το κόψη στα δυό. Κάτι παιδιά που το είδαν, τούρριζαν πέτρες. Έκείνο όμως πήγαινε πάντα αδιάφορο.

Σε λίγο πλησίασε στη Γέφυρα του Λονδίνου. Είναι ένα μέρος πολύ επικίνδυνο, γιατί τα νερά βρίσκουν αντίσταση στις κολώνες της Γέφυρας και σχηματίζουν τρομερούς στροβίλους. Γι' αυτό στο Λονδίνο έχουν την παροιμία: Φρόνιμος όποιος περνά άπάνω στο γεφύρι, άμυγλος όποιος περνά άποκάτω.

Λίγα μέτρα τή χωρίζαν από τή επικίνδυνο μέρος, όταν τρακάρισε πάλι στην τύχη με μιά βάρκα.

Ήταν μιά βάρκα περιπάτου, χρωματισμένη με ζωηρά χρώματα και με μιά άσπρη τέτα από πάνω.

Ο γέρος βαρκάρης τραβούσε γερά τή κουπιά για ν' άντισταθεί στο ρεύμα, κι' ένα άγόρι ως άνω χρόνων κρατούσε τή τιμόνι.

Ο βαρκάρης είδε τή κιβώτιο κοντά του, άπλωσε τή χέρι και τή τράβηξε. Τή κιβώτιο φινιόταν γερό κι' οι φτωχοί αυτοί άνθρωποι δέν άφιναν τίποτε να πάει χαμένο. Όταν όμως θέλησε να τή σηκώσει, τή αίστάθηκα βαρύ.

Περίεργο! είπε. Τί διάβολο έχει μέσα αυτό τή κασόνι; Κάποιο τόπι πκνί, φνίεται, κι' είναι βαρύ, δέ μπόρω να τή σηκώσω. Στάσου, παιδί, δός μου αυτό τή σχοινί. Θα τή τραβήξουμε έξω αυτό τή πράμμα, γιατί εδώ δέ μπορούμε να σταθούμε.

Έκαμε μιά θηλειά, τήν πέρασε στο κιβώτιο κι' έπιασε πάλι τή κουπιά.

Ο γέρος ήταν καλός βαρκάρης και σε λίγο ή βάρκα έφτασε στην έκτη ασφόντας από πίσω της τή κιβώτιο με τή Νταίζη.

Ένώ ο βαρκάρης συγκύριζε τή βάρκα του, τή παιδί, με τήν περιέργεια της ηλικίας του, κοίταζε τή μυστηριώδες πακέτο. Τού ξεφυγε τότε μιά φωνή και τή στρογγυλό παιδιάτικο πρόσωπό του φανέρωσε τή μεγαλύτερη κατάπληξη.

— Έ, τί έπαθε, Τζός; — Παπού, παπού! Ένα παιδί! Ένα παιδάκι!

— Παιδί; έκαμε ο βαρκάρης τρέχοντας κοντά. Άλήθεια, μιά κοπέλι-τσα! έξακολούθησε κοιτάζοντας τή προσωπάκι με τίς ξανθές μπούκλες. Πώς βρέθηκε δώ μέσα, Θεέ μου! Φαίνεται ή μάνα της θα τή κοιμίσει κοντά στο γιαλό και τήν πήραν τή νερά. Χριστέ μου, πώς δέν πνίγηκε!

Μιλώντας έτσι, έβγαλε τή μικρή, που δέν άνοιξε καθόλου τή μάτια της.

— Κοίτα πώς κοιμάται, παπού! Έκαμε ο Τζός.

— Ναι, κοιμάται τού καλού της! Μά άρχισε να μνήν τού φνίεται φυσικό να κοιμάται έτσι ένα παιδί, που τή χτυπούσαν από δώ κι' από κεί τή νερά, μέρα μεσημέρι.

— Ανασαινει όμως, είπε, και τή χρώμα του είναι καλό. Μά αυτό είναι περίεργο!

Εστύλιζε τή σχιζμένο παραδόπανο, που δέπλωνε τή παιδί, και κοίταζε μ' έκπληξη τή νυχτικιά της μικρούλας με τή πλούσια κεντήματα.

— Καλή δουλειά δέν είν' αυτή, μουρούρισε ο γέρος. Δέ βάζουν παιδιά με

τέτοια κεντήματα μέσα στα κασόνια!

— Τί παιδί είν' αυτό, παπού; — Δέν ξέρω, γιέ μου. Μά κάποις μου μυρίζεται πώς είναι παιδί κλεμένο. Σήμερα, παιδί μου, οι άνθρωποι πουλιούνται για τή χρήμα... Ένας Θεός τή ξέρει τί τρέχει εδώ.

— Μά, παπού, άφου τή κλεψαν, γιατί τήν άφισαν κι' έφυγαν;

— Τή πέταξαν... πώς πετάμ' ένα σκυλί; Ο κακοδργος που τή είχε στα χέρια του, δέν τόλμησε να τή σκοτώσει, αλλά είναι τή ίδια. Άν δέ μούρ-χόταν να τή τραβήξω, που θα ήταν τώρα δά;

(Άκολουθεί) ΜΙΚ. Δ. ΣΤΑΣΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

Μιά μικρή πόλη της Σουηδίας, που τήν πέρασε ο Νίλς από πάνω της

ΤΟ ΘΑΥΜΑΣΤΟ ΤΑΞΙΔΙ

— Συνέχεια από τή προηγούμενο —

Τή καλύτερο όμως άπ' όλα ήταν ένας γέρος φαρμάς που κττοικόθεσε στο νησί. Η Άβροπούπουλη είχε άκουστά ότι στα νιάτα του ήταν μεγάλος κυνηγός και περιτριγύριζε πάντοτε στα νησιά σκοτώνοντας τή πουλάκια. Τώρα όμως στα γεράματά του, που ή γυναίκα του είχε πεθάνει και τή παιδιά του είχαν φύγει, κατοικόθεσε όλομόναχος στο σπίτι του και προστάτευε τή πουλιά. Ποτέ του δέν τή παίραζε και έμπόδιζε και τούς άλλους να τή πειράξουν. Τριγύριζε τίς φωλιές τους, κι' όταν έβλεπε κανένα πουλί να κλωσάει, τού πήγαινε φαγητό. Κανένα πουλί δέν τόν φοβόταν. Η Άβροπούπουλη είχε πάει πολλές φορές στην καλόθα' του και είχε φάει φιχουλά από τή χούφτα του. Γι' αυτό είχαν τόσα πουλιά διαλέξει για κατοικία τους εκείνο τή νησί. Κι' άμα κινεί πήγαινε πολύ άργά, μπορούσε να βρή όλες τίς φωλιές πιασμένες.

— Γι' αυτό αναγκάστηκαν να με άφήσουν μόνη οι γονείς μου και οι άδελφές μου, είπε στο τέλος ή Άβροπούπουλη.

Κι' ή μικρή χήνα παρακάλεσε τόσο πολύ, που έπέτυχε να γίνη τή θέλημά της; μ' όλο που οι άγριόχηνες είχαν άργήσει πολύ και έπρεπε να τραβή-

ξουν χωρίς άλλο χασομέρι κατά τόν βορριά. Κι' ένα πρωί, άφου έφαγαν καλά, ξεκίνησαν για τή νησιά τού Σαίρεν.

Οι άδελφές.

Η Άβροπούπουλη είχε δυό άδελφές, τή Χρυσομάτα και τή Σταχτοφτέρουγη. Ήταν κι' οι δυό τους δυνατά και μεγάλα πουλιά, αλλά δέν είχαν τή μιλακή και γυαλιστερή φερωσιά της Άβροπούπουλης, κι' αύτε τόν μαλακό, πρόσχαρο χαρακτήρα της. Άπό τήν εποχή που ήταν μικρά ξεπεταρούδια, οι γονείς τους κι' οι συγγενείς τους κι' ο γέρο φαρμάς τίς είχαν άφήσει να καταλάβουν ότι άγαπούσαν περισσότερο τήν Άβροπούπουλη και γι' αυτό εκείνες τήν μισούσαν. Όταν οι άγριόχηνες έφθασαν στο νησί τους, ή Χρυσομάτα κι' ή Σταχτοφτέρουγη έδωσαν σε μιά πράσινη γωνίτσα και παρυσυθές τίς άντικρύσαν άπό μακριά.

— Κοίταξε, άδελφή μου Χρυσομάτα, τί όφρατες άγριόχηνες κατέβηκαν στο νησί μας, είπε ή Σταχτοφτέρουγη. Ποτέ μου δέν είδα ίσαμε τώρα πιδ μεγαλοπρεπή πουλιά. Και γι' αυτό κοίταξε, έχουν μαζί τους κι' έναν άσπρο χήνο. Έχεις δει ποτέ σου όφραότερο πουλί; Μπορεί να τόν περάσει κανείς για κύκνο.

Η Χρυσομάτα συμφώνησε με τήν άδελφή της, ότι βέβαια οι ξένοι που είχαν έρθει στο νησί τους ήταν πολύ έπισημοί. Άλλ' έξαφνα έκοψε τήν όμιλία της και φώναξε:

— Σταχτοφτέρουγη! Σταχτοφτέρουγη! Δέν βλέπεις ποιός είναι μαζί τους;

Τήν ίδια στιγμή όμως άναγνώρισε και ή Σταχτοφτέρουγη τήν άδελφή τους τήν Άβροπούπουλη και έννοιωσε τόσο μεγάλη έκπληξη, που έμεινε άκίνητη ώρα με άνοιχτό τή στόμα, χωρίς να πη λέξη.

— Καλέ, δέν γίνεται! δέν γίνεται! είπε. Πώς είναι δυνατό να βρίσκεται μ' αυτούς εδώ; Έμεις τήν άφήσαμε στην Άτλαντ όπου θα πέθανε δίχως άλλο άπ' τήν πείνα.

— Να όμως που δέν πέθανε και τώρα θάρθει να παραπονισθ' στον πατέρα μας και στη μάνα μας, και να πη ότι έμεις τήν σπρώξαμε και τής βγάλαμε τή φτερό της. Και που να δής ακόμα που θα μας διώξουν κι' άπ' τή νησί γι' αυτό τή πράμμα!

— Βέβαια, βέβαια, αυτό θα είναι πολύ άσχημο για μας, είπε ή Σταχτοφτέρουγη, γιατί μόλις φανερωθεί ή παραχαϊδεμένη τους, έμεις ούτε να μας βλέπουν καν δέν θα θέλουν. Έγώ όμως βρίσκω ότι τή καλύτερο άπ' όλα θα ήταν άν στην άρχή της δείχναμε ότι είμαστε άδχαριστημένες. Είναι πολύ κουτή και μπορεί να μνήν καταλάβει πώς τήν σπρώξαμε μεις.

Ένώ ή Χρυσομάτα και ή Σταχτοφτέρουγη κουβένταζαν έτσι άναμεταξύ τους, οι άγριόχηνες είχαν γυαλισμένα τή φτερά τους που ήταν άναστατωμένα άπό τή μεγάλο ταξίδι, και σχημάτιζαν μιά ίσα γραμμή έχοντας στην κορυφή τήν Άκκα και τήν Άβροπούλη, που προχωρούσε για να τούς δείξη τή δρόμο.

Οι γονείς της Άβροπούπουλης είχαν έξαιρετική θέση στο νησί. Κατοικούσαν εκεί πολύ πριν άπό τήλλα πουλιά και αυτοί ύποδέχονταν όλους τούς νεοφερμένους. Είδαν κι' εκείνοι τή κοπέλι της Άκκας, αλλά δέν άναγνώρισαν τήν κόρη τους μέσ' στις άγριόχηνες.

— Πά κοίτα, είπε ο γερο-χήνος, ένα κοπάδι άγριόχηνες που κατέβηκε στο νησί μας. Είναι ένα έκτακτο κοπάδι, αυτό τή βλέπει κανείς άπό τή πέταγμα τους, αλλά που θα βροδν τόσες άγριόχηνες να φάνε;

— Τώρα άκόμη τή νησί είναι σχεδόν άδειο, και μπορούμε να δεχθούμε άκόμη κι' άλλους ξένους, είπε ή γριά χήνα που ήταν καλόκαρδη και πρόσχαρη σαν τήν Άβροπούπουλη.

Όταν ή Άκκα πλησίασε, οι γονείς της Άβροπούπουλης πήγαν να

τήν προύπαντήσουν και έτοιμάζονταν να πουν στις άγριόχηνες τή «καλώς όρισες», όταν ή Άβροπούπουλη έφυγε άπ' τή θέση της και πέταξε κοντά τους.

— Μητέρα, πατέρα, εδώ είμαι! φώναξε. Δέν γνωρίζετε πιδ τήν Άβροπούπουλή σας;

Στήν άρχή οι γέροι δέν πίστευαν τή μάτια τους. Έπειτα όμως άναγνώρισαν τήν κόρη τους κι' ήταν κι' οι δυό τους τριστυχημένοι.

Ένώ λοιπόν οι άγριόχηνες κι' ο Φίλιππας περιτριγύριζαν τούς γέρους και τούς διηγόταν πώς έωσαν τήν κόρη τους, ήρθαν ή Χρυσομάτα κι' ή

Σταχτοφτέρουγη. Άπό μακριά κιόλας άρχισαν να φωνάζουν «καλημέρα, καλημέρα», και φαινόταν τόσο χαρούμενες για τόν γυρισμό της άδελφής τους, που εκείνη συγκινήθηκε βαθιά.

Στίς άγριόχηνες άρεσε παρά πολύ τή νησί κι' έτσι αποφάσισαν να μνή φύγουν άπ' τή άλλο πρωί. Σε λίγη ώρα ρώτησαν τήν Άβροπούπουλη οι άδελφές της άν ήθελε να πάει μαζί τους για να τής δείξουν που σκοπέυαν να χτίσουν τίς φωλιές τους. Η Άβροπούπουλη δέχθηκε με μεγάλη ευχαρίστηση κι' όταν τίς είδε, τίς έπαίνεσε πολύ.

(Άκολουθεί) ΓΕΩΡΓΙΑ ΤΑΡΣΟΥΛΗ

Η ΡΗΝΑ ΚΙ' Η ΜΑΡΙΝΑ

[ΑΝΑΓΝΩΜΑ ΓΙΑ ΠΟΛΥ ΜΙΚΡΑ ΠΑΙΔΙΑ]

ΙΑ'

Τή είπαν και τή καναν. Σήκωσαν τή μωρά άπό τήν κούνια κι' έβαλαν στή θέση τους τίς κούκλες. Τή μωρά έξπνησαν. Βρήκαν όμως στο στόμα τους τή γλυκά σογοβούζια κι' άρχισαν εύθύς να βυζαίνουν χωρίς να κλάψουν καθόλου. Έτσι δέν άκούστηκαν για ν' άνησυχήσει ή μητέρα τους και να τρέξη. Η Ρήνα κι' ή Μαρίνα τή πήραν κι' έφυγαν σαν τίς κλέφτες.

Η κυρά-Λάμπραινα τίς είδε που έφευγαν, άπό τήν κούνια όπου βρισκόταν εκείνη τή στιγμή. Μά ένόμισε πώς τή μωρά που κρατούσαν, ήταν οι κούκλες τους.

— Έ, τή είδατε; τούς φώναξε. Πώς σας φάνηκαν τή δίδυμά μου; — Έξοχα! τής άκοιρόθηκαν φεύγοντας. Να σου ζήσουν, κυρά-Λάμπραινα!

Πέρασε λίγη ώρα. Ηουχία. — Κοιμούνται τή πουλάκια μου σαν άγγελάκια!... συλλογιζόταν ή κυρά-Λάμπραινα εκεί που μαγεύσε.

Και να, ή κυρία Άντρομάχη κι' ή άδερφή της ή κυρία Άσπασία, εξαδέφριστες της κυρά-Λάμπραινας, περαστικές άπό τή γειτονιά, μπαίνουν μιά στιγμή στο σπίτι να ιδούν κι' αυτές τή δίδυμα.

— Μνή ενοχληθής, λένε της εξαδέφρης τους, που είναι άκόμη στην κούνια. Δέν είμαστε ξένες... Έέρουμε τή σάλα ν' άνεβούμε...

Κι' άνεβαίνουν μονάχες στην κάμαρα, και βλέπουν τή «μωρά» στην κούνια, και μένουν έκστατικές.

— Μπά, τί όμορφα που είναι κανεί ή κυρία Άντρομάχη. — Ίδιες κουκλιτσές! κανεί ή κυρία Άσπασία.

Τή κοιτάζουν έτσι λίγες στιγμές άπό μακριά. Έπειτα τή πλησιάζουν. Τή ξανακοιτάζουν. Σκύβουν άπό πάνω τους. Κι' ή κυρία Άντρομάχη...

Άλλά τί έκαμε ή κυρία Άντρομάχη και τί άπορόπιο άποτέλεσμα είχε τή κάκωμά της, θα μάθετε μεθαύριο. (Άκολουθεί)

Η ΚΥΡΑ-ΜΑΡΘΑ

ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΓΙΑ ΚΑΠΟΙΕΣ ΜΑΣΚΕΣ

Αγαπητοί μου,

ΕΡΕΤΕ για τί πράγμα θα σας μιλήσω σήμερα; Για τα ψευδώνυμα! — Μά... αποκριτικά; — Γιατί όχι; Το θέμα είναι ταίριαστό. Δεν σας είπα μία φορά πως τα ψευδώνυμα είναι σαν τις μάσκες της αποκριάς; Και δεν παρέβαλα την κίνηση της Διαπλάσεως μ' ένα μεγάλο σαλόνι όπου γίνεται παιδικός χορός κ' όπου τα παιδιά έρχονται αγνώριστα, καθένα κάτω από μία μάσκα, που είναι τ'ό ψευδώνυμό του. Αυτό, θυμομαι, σας το είπα τότε, για να σας κάμω να διαλέγετε όσο το δυνατό πιο όμορφα ψευδώνυμα. Γιατί από αυτή τη μάσκα περιμένετε την πρώτη καλή εντύπωση στο σαλόνι. Με άλλους λόγους, το ψευδώνυμό σας πρέπει να είναι κομψό, νόστιμο, έξυπνο, χτυπητό, — αν θέλετε μάλιστα να δείξετε πνεύμα, — ή ποιητικό, αν θέλετε να δείξετε καρδιά, τρυφερότητα, καλοσύνη. Ένα άσχημο, πρόστυχο, κοινό, βαρδ ψευδώνυμο θάκανε την εντύπωση μάσκας που την αγοράσατε από τον πρώτο τυχόντα πωλητή του δρόμου. Θάδειχνε πως δεν έχετε γούστο, έξυπνάδα, νοή, καρδιά. Και στο σαλόνι της Διαπλάσεως δεν θα γύριζε κανένα παιδί να σας εδῆ. Απεναντίας, με μία όμορφη μάσκα, θα σας έκαναν την καλύτερη υποδοχή. Θα σας χειροκροτούσαν, θα σας έβγαζαν ίσως και βασιλιά του χορού. Σα να λέμε, θα σας έδιναν τ'ό Βραβείο του Δημοψήφισματος. Κι' ίσα-ίσα για τ'ό ψευδώνυμο που ψηφίζονται θέλω σήμερα κάτι να σας πω.

Αφορμή μου δίνει ένα μεγάλο κι' όμορφο γράμμα που έστειλε ή φίλη μας Κόρη των Αθηνών στη Διάπλασι. Για ακούστε, σας παρακαλώ, τί λέει. Είναι πολύ ενδιαφέροντα πράγματα, που κι' εγώ δεν τάξερα γιατί δεν είχα προσέξει αυτό τ'ό ζήτημα ποτέ.

«Λοιπόν παρατήρησα, — λέει ή Κόρη των Αθηνών ύστερ' από ένα μικρό πρόλογο, — ότι χρόνια τώρα, τ'ό ψευδώνυμο που παίρνουν τ'ό βραβεία στο Δημοψήφισμα, είναι, έκτος από ελάχιστες εξαιρέσεις, τ'ό ίδια και τ'ό ίδια. Έχει γίνει έτσι μία άριστοκρατία ψευδωνύμων με τίτλους από παρασμένες δόξες, και μ' αυτούς φηγοράρουν στις Μ. Άγγελίες, όπως π. χ. Απόγονος Ηρώων, (Γ' Βραβείον 1927), Τραγοῦδι της Δευτεριάς, που ψηφίζεται σχεδόν κάθε χρόνο, κι' άλλα πολλά.

Αλλά τ'ό να παίρνη τ'ό ίδιο ψευδώνυμο, από χρόνια, ποτέ πρώτο, ποτέ δεύτερο βραβείο, δείχνει μία στασιμότητα πνεύματος των εκλογέων και μία επιπολαιότητα... Τ'ό αποτελέσματα του Δημοψήφισματος είναι σαν ένας πίνακας τ'ό θμαδικού, διαπλασιακού φιλολογικού γούστου... Μήπως δεν υπάρχουν και δεν βγαίνουν ελη την ώρα καινούρια και όμορφα ψευδώνυμα; Γιατί λοιπόν να ψηφίζονται όλο τ'ό ίδια, — ή άριστοκρατία που είπα παραπάνω, — και να μένουν έξω άλλα που πρέπει να έχουν αξιώσεις; Γιατί οι εκλογείς δεν ψηφίζουν άμερόληπτα, με τ'ό γούστο τ'ό καθενός, παρά από προσωπικούς λόγους ή από συμφέρο. Κι' αυτό τ'ό έμαθα κατά τύχη προχτές από την αδελφή μου. Μου είπε: Ξέρεις, εγώ φέτος θα ψηφίσω τ'ό Τραγοῦδι της Δευτεριάς, γιατί αυτό βγαίνει κάθε χρόνο κι' έχω ελπίδες να πάρω κανένα βραβείο. Έκλογείς. — Έτσι φαίνεται, σκέπτονται οι περισσότεροι και ψηφίζουν κάθε χρόνο τ'ό ψηφισμένα.

«Δεν λέγω τώρα πως τ'ό Τραγοῦδι της Δευτεριάς που πήρε φέτος τ'ό Α' Βραβείο, δεν είναι όμορφο ψευδώνυμο με πλατειά και βαθιά σημασία. Άλλά είναι και άλλα που θάπρεπε να βραβευθούν. Τ'ό παιδιά πρέπει να καταλάβουν πως τ'ό καλύτερο είναι να εκφράζουν τ'ό γούστο τους αθόρμητα κι' ειλικρινά, χωρίς να επηρεάζονται από τίποτα, παρά ψάχνοντας στο σωρό των ψευδωνύμων, — που δόξα σοι ό Θεός δεν είναι μικρός, — να ξεχωρίζουν τ'ό πραγματικώς όμορφα και ποιητικά κι' αυτά μόνο να ψηφίζουν. Έτσι τ'ό παλιά, τ'ό χιλιοεπιτωμένα, τ'ό χιλιοψηφισμένα, θα μένουν στην άκρη. Και κάθε χρόνο θάχουμε έναν πίνακα με καινούρια βραβευμένα ψευδώνυμα, που θα εδχαριστή τ'ό μάτι και την ψυχή, γιατί θα δείχνει ένα φιλολογικό γούστο βαθύ...»

Αυτά γράφει ή Κόρη των Αθηνών... Και μου φαίνεται, παιδιά μου, πως έχει μεγάλο δίκιο. Γι' αυτό θεωρησα χρέος μου να τ'ό υιοθετήσω και να σας τ'ό πω σ' αυτό μου τ'ό γράμμα, με την ελπίδα πως θα τ'ό νοιώσετε, θα τ'ό αισθανθήτε και θα κάμετε, ως εκλογείς, ό,τι πρέπει. Αν δεν ακούσετε όμως, αν και τ'ό φετεινό Δημοψήφισμα εδωση τ'ό ίδια αποτελέσματα, τότε θα επιδιώξουμε τ'ό βελτίωση μ' άλλο τρόπο: Τ'ό άπαξ ψηφισθέντα ψευδώνυμα θα τίθενται έκτος Διαγωνισμού διά τ'ό ίδιο ή κατώτερον βραβείον. Κι' ελπίζω ότι ή Διάπλασις θα συμφωνήση.

Σας άσπάζομαι

ΦΑΙΔΩΝ

ΧΙΛΙΑ ΜΥΡΙΑ
ΕΝΑΣ ΦΟΥΚΑΡΑΣ

Παινούσε, τ'ό πονούσε και τ'ό δόντι, αλλά δεν είχε στην τσέπη του παρά μία δραχμή.

Ό μπαρμπέρης δεν έννοούσε να τ'ό βγάλη τ'ό δόντι για τόσο λίγο κι' ό φουκαράς σκέφθηκε να κρατήση τ'όν πόνο του και, με τ'ή μονάκριδη δραχμή του, ν' αγοράση τίποτα για τ'ήν πείνα του. Τριγύρισε μελαγχολικά απέξω από τ'ό κουρετό, όταν είδε κάποιον που πουλούσε ζεστά μπουρέκια. Τί όρεχτικά που ήταν! Και πως στεκόταν και τ'ό κοιτάζε ό φουκαράς, συλλογιζόμενος αν έπρεπε ν' αρχίση τ'ό γεύμα του από γλυκίσια...

Τόν είδε σ' αυτή τ'ή στάση ένας φαιδρός άνθρωπος και, για να κάνη γούστο, τ'ό λέει:

— Είσαι άξιος να φας δώδεκα μπουρέκια; Αν τ'ό φας τώρα δώ-μπροστά μου, τ'ό πληρώνω. Αν φας λιγότερα, θα τ'ό πληρώσω πάλι, μά... τί θές να σου κάνω για τιμωρία;

— Τι τιμωρία; μουμούρισε ό φουκαράς.

Ό άλλος, χωρίς να σκεφθή, έτσι στο βρόντο, είπε:

— Νά, θα σ'ε πάω δώ στο μπαρμπέρη να σου βγάλη ένα δόντι!

— Ω, χαρά ό φουκαράς!

— Δέχομαι! φώναξε. Αν δ'ε φάω δώδεκα, θα μου βγάλης μ' έξοδά σου ένα δόντι!

Αρχισε να τρώη μπουρέκια, σταμάτησε πονηρά στο δέκατο, κι' εδῆλωσε:

— Δεν μπορώ άλλο!

— Έ, τότε θα σου βγάλω τ'ό δόντι!

— Συμφωνώτατος! έμπρός!

Και πήγαν μαζί στο μπαρμπέρη. Έτσι ό φουκαράς χόρτασε, εδγαλε τ'ό δόντι που τ'ό πονούσε κι' οκονόμησε και τ'ή μονάκριδη του δραχμή. Άδριο είχε ό Θεός...

Ο ΑΝΑΝΙΑΣ

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟΙ ΜΥΘΟΙ
ΚΟΚΟΡΑΣ ΚΑΙ ΚΥΡΑ

— Δέ μου λές, τί σου χρωστώ, Νάχεις τώρα δυό κοκόρους; Δός μου μέρος χωριστό, Τρεις κορούλες, λίγους σπόρους, Για να ζήσω εδτυχισμένος, "Ησυχός κι' άγαπημένος!"

— Μά με ρώτησες αν έχω δυό κορούλες και δυό μάντρες; — Λοιπόν τότε δεν άντέχω... Οι κοκόροι, βλέπεις, έντρος είμαστε! Πώς να τ'ό κάνω; Διδώέ τον ή... τόν ξεκάνω!

— Μή δά τόσο μ'ας χολιάζεις Και πεισιμόνεις και γκρινιάζεις! Άδριο θ'ε να σ'ε πουλήσω Στο... μαγέριμο, εδω πίσω, Κι' έτσι, φίλε μου, ήσυχάζεις!

Σπέντος 1927. ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΕΡΓΑΛΙΤΗΣ

ΔΙΕΤΕΙΣ ΔΙΑΚΟΠΑΙ

(Μαθησώδημα υπό 'Ιουλίου Βέρν)

— Συνέχεια από τ'ό προηγούμενο —

Αν τ'ό έπράσεχαν κάπως, οι ναυγοί δεν θα είχαν έλλειψη όσον καιρό κι' αν αναγκάζονταν να μένουν στην άγνωστη γή. Τ'ό κάτω-κάτω αυτά δεν ήταν τ'ής πρώτης ανάγκης. Καλύτερα νάταν άφθονα τ'ό ρούχα, για να μπορούν να ντύνονται σύμφωνα με τ'όν καιρό. Εδτυχώς στο πλοίο υπήρχαν και μάλλινα, και μπαμπασκερά, και φανέλλες, και κάλτσες, κι' άπ' όλα. Έπίσης στα σεντούκια τ'ό πληρώματος υπήρχαν άφθονα ναυτικά ρούχα.

Όλ' αυτά τ'ό πράγματα ό Γόρδων τ'ό έγραψε ακριβέστατα. Στο κατάλογο τ'ό υπήρχαν άκόμα δυό βαρόμετρα, ένα θερμόμετρο, δυό ρολόγια, κάμποσες σάλπιγγες (άπ' αυτές που μεταχειρίζονται στα πλοία δταν είναι όμίχλη ή τρικυμία,) τρία τηλεσκόπια, τρεις πυξίδες, έν' άλλο όργανο που δείχνει τ'ήν προσέγγιση τ'ής τρικυμίας, πολλές σημαίες κι' όλόκληρη συλλογή από σήματα (οινιάλα), που μ' αυτά, καθώς ξέρετε, συνηννοούνται τ'ά πλοία μεταξύ τους. Υπήρχε άκόμα και μία βαρκοῦλα από καουτσούκ που τωλιγόταν σε μικρό όγκο. Μ' αυτήν μπορούσε κανένας να περάση ποτάμι ή λίμνη.

Υπήρχε άκόμα τέλεια συλλογή από ξυλουργικά έργαλετα, καρφιά, βίδες, σάκκοι δλάκεροι με λογιής - λογιής σιδερικά για έπισκευή τ'ό πλοίου άκόμα κουμπιά, κλωστές, βελόνες, σπέρτα, ύσκες κ' άλλα τέτοια χρήσιμα πράγματα, που μπορούσαν ν' άρκέσουν για πολύν καιρό.

Υπήρχαν τέλος και γεωγραφικοί χάρτες μεγάλοι, αλλά μόνο των παραλλίων τ'ής Νέας Ζηλανδίας, επομένως άχρηστοι στα παιδιά που είχαν ναυαγήσει σε μία άγνωστη παραλία. Εδτυχώς ό Γόρδων είχε πάρει τ'όν Ατλαντά του που είχε μέσα χάρτες όλου τ'ό Παλαιού και Νέου Κόσμου. Στη βιβλιοθήκη άκόμα τ'ό πλοίου βρισκόνταν πολλές «Περιηγήσεις» σε διάφορες χώρες. Κι' ό Σέρβης είχε σώσει τ'ους δυό περιφημούς Ροβινσώνες του όπως ό Γόρδων τ'ή φουσαρμνικά του. Όταν είχαν άρκετά βιβλία για να διαβάσουν και να διασκεδάσουν. Έπίσης και γραφική ύλη είχαν άφθονη. Ανάμεσα στα βιβλία βρήκαν κι' ένα Ημερολόγιο τ'ό 1860 όπου ό Βάξτερ ανέλαβε να σδύνη κάθε ήμέρα που περνού-

σε. Έτσι θάξεραν τ'ήν ήμερομηνία. — Στις 10 Μαρτίου έναυάγησε τ'ό καθμένο μας τ'ό Σλόρι, είπε άς σδύσω λοιπόν αυτή κι' όλες τις προηγούμενες ήμέρες τ'ό 1860.

Όσο για χρήματα, στην κάσσα τ'ό πλοίου βρέθηκαν πεντακόσιες χρυσές λίρες. Για τ'ήν ώρα δεν τ'ους χρυσόμειαν βέβαια σε τίποτα. Άργότερα όμως, αν έβρισκαν κανένα μέρας κατοικημένο, θα μπορούσαν μ' αυτά τ'ό χρήματα να γυρίσουν στην πατρίδα τους. Τ'ό συμπέρασμα είναι, ότι οι δεκαπέντε μικροί ναυγοί είχαν τ'ά μέσα

«Οι μικροί γύρισαν από τ'ήν έκδρομή τους...» (Σελ. 101, στ. γ')

κι' ήταν εξασφαλισμένοι για πολύν καιρό. Αν μάλιστα ό τόπος είχε τίποτα προτόντα, ώστε να οκονομαούν τ'ά τρόφιμά τους, θα μπορούσαν να ζήσουν ένα - δυό χρόνια χωρίς να στερηθούν τίποτα. Γιατί μήπως ήξεραν πως και ποτέ θάφευγαν από κει; Αν ή γή όπου έπεσαν ήταν νησί, άλλη έλπίδα δεν είχαν παρά να περάση κανένα πλοίο και να τ'ό κάμουν συνιάλο να πλησιάση να τ'ους πάρη. Ούτε ιδέα να έπιχειρήσουν μία έπισκευή τ'ό πλοίου! Δεν είχαν τ'ό αναγκαίο όλικό, τ'ά κατάλληλα έργαλετα και τ'ό πάντων τις δυνάμεις και τ'ήν ικανότητα για ένα τέτοιο έργο.

Μά κι' αν δεν κατορθώναν να έπισκευάσουν τ'ό Σλόρι, είχαν άρκετες ναυτικές γνώσεις για να έπιχειρήσουν τ'αξίδι στον Ελληνικό Ωκεανό και να γυρίσουν στη Νέα Ζηλανδία; Μόνο σε καμμία καντινή νήσο, αν υπήρχε, θα μπορούσαν ίσως να πάνε με τις βάρκες. Άλλά τις μεγάλες βάρκες τ'ό πλοίο τις είχαν πάρει τ'ά κύματα κι' ό μέλης που τ'ους έμεινε δεν ήταν παρά γι' άκτοπλοία.

Τ'ό μεσημέρι οι μικροί με τ'ό Μόκο γύρισαν από τ'ήν έκδρομή τους. Είχαν μαζέψει διάφορα θαλασσινά κι' ό μωστος ανέλαβε να τ'ά μαγειρέψη. Στην έκδρομή τους αυτή παρατήρησαν και πλῆθος περιστέρια, που είχαν τις φωλιές των φηλά στις σχισμάδες των βράχων.

— Τι καλά! είπε ό Μπριάν. Κανένα πρωτ να πάρουμε τ'ά τουφεκία μας και να κυνηγήσουμε περιστέρια.

— Κι' είναι πολύ εύκολο κυνήγι, είπε ό Μόκος με τρεις τέσσερες τουφεκιές θα σκοτώσουμε ένα σωρό. Και τις φωλιές δεν είναι δύσκολο να τις φτάσουμε, μ' ένα σκοινί κρεμασμένο από τ'ήν κορυφή τ'ό βράχου, και να μαζέψουμε δσ' αυτά θέλουμε!

— Όμορφα! φώναξε ό Γόρδων. Αν θέλη κι' ό Δόνιφαν, άδριο πάμε κυνήγι.

— Ναι, αποκρίθηκε ό Δόνιφαν. Έρχονται μαζί μας ό Οδép, ό Κρός κι' ό Οδύλλος;

— Μετ'ό χαράς! είπαν τ'ά τρία παιδιά.

— Άλλά να μη σκοτώσατε πολλά περιστέρια, τ'ους σύστησε ό Μπριάν. Βρίσκομε άπ' αυτά δταν θέλουμε. Ό σκοπός είναι να μη ξεθεύουμε άδικα μαρροῦτη και σκάγια.

Κατ'ό τ'ή συνθήσει τ'ου, ό Δόνιφαν δυσαρεστήθηκε.

— Καλά ντέ, μουμούρισε. Άκόμα δε ρίξαμε ούτε μία τουφεκιά. Οι συμβουλές άς μάς λείπουν!

Μετ'ό μία ώρα, ό Μόκος άνήγγειλε ότι τ'ό γεύμα ήταν έτοιμο. Όλοι μπήγαν στο πλοίο και κάθισαν στην τραπέζια. Καθώς τ'ό πλοίο ήταν γυρμένο άριστερα, έβερνε άρκετά και τ'ό τραπέζι: τ'ά παιδιά όμως δεν τ'ό ενοίαζε γιατί είχαν συνειθίσει από τ'ό κούνημα τ'ό πλοίου.

Τ'ά θαλασσινά, και μάλιστα τ'ά μύδια, τ'ους φάνηκαν νοστιμότατα, αν κι' ή μαγειρική τ'ό Μόκο δεν ήταν βέβαια τ'ό τέλειο.

(Ακολουθεί)

Μεταφρ. Π. Ι. Φ. και Γρ. Ξ.

Ε. σ' εδχαριστει για δλ' αυτα που γραφεις' Φρασκουτταν (δκωδη περιμενε)' Αφρασιμενο Κυμα θαυμασια η εκλογη της μαρμας απ' αυτα τα βιβλια που σου εσταλει ο θεος, μονο τον 'Τρελδ' και το «Πλουσιον και Φτωχοι» μπορείς να διαβάσης τώρα' τ' άλλα μετα δυο-τρια χρονια' το «Δέντρο» σου το κρήνησα για τη Σαλίδα από τώρα' Μελαχροινούλαν (είδες ότι το «ζήτημα» το έβλεπα πρώτη εγώ και κανονίζεται εντός άλλων εστειλα 7 τετραδία γράψ μου) Σενταμένο 'Πτερωτάκι (αν οι πρώτες λύσεις έχουν σταλαί, οι κατόπιν ερθεθεσαι πρώτα να γραφούν σ' άλλο, λυόχαρτο, συμπληρωματικός) 'Αρχιμήδην (κι' εγώ θα ήθελα πολύ, αλλά απόφ είναι τα μαθήματα...) 'Αφροδίτη της Μήλου (αλήθεια, που έβρεις;...) Μαγεμένη Νεράϊδα (μετά χαρής' έχω καλώς' Χαμίνη θα συμμορφωθώ' αλλά το βρεσκω παρ'εργο' τι ανάγκη έχεις;...) Πίστην (πολύ μου άρεσε το πρώτο σου γράμμα' Οδηγό δέν έχω ακόμη' αλλά το Ξεσπάθωμα είναι απλοεύστατο : θα εισπράξω τη συνδρομή του φίλου σου και θα μου τη σταίλης με τη διεσθονή του με τον έγγραφω)' Ομορφο Παλιόστον (εδχαριστώ για τα καλά λόγια)' Καλάμιον (μετά χαρής)' 'Αγκάδα (δυσεδόσθη' αλλά οι λύσεις γράφονται σε λυόχαρτο)' Θαλασσινή (απόφ ήταν περυσινά, δε δοξάζουμε το θεό' εστειλα 7 τετραδία)' 'Ελληνική Γόητρον (σ' επιστώσα με 5 δρ. γιατί ο 'Οδηγός δέν έβροδθη ακόμη)' Δορήν Φανατιέλλαν, Μυρίνην κτλ. κτλ.

Νίκαν Σανθοπούλου, Σαμιωτοπούλαν, Γλυκειάν Χαραυγή, Κρητική 'Ακρογιάλι, Φρόνιμο Τελόσταυδο, Γόρδιον Δεσμάν, Καλόν Ολιανόν (εστειλα).

Είς όσας επιστολάς έλαβα μετά την 15 Φεβρουαρίου, άπαντήσω στο έρχόμενο.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑ ΑΣΚΗΣΙΣ
ΣΥΝΕΧΕΙΑ του 23του Διαγωνισμού.
Δι' λύσεις δέονται μέχρι 18 'Απριλίου.

174. Δεξιόχειρος
Καισι το πρώτο μέλος,
Κυνήγι λέει το τέλος,
Μά με το σύνολο μπορείς
Το πρώτο άφόβος να κρατήεις.
Συρώων Β. Μολακλής

175. Συλλαβόχειρος
'Επίρρημα, πλανήτη,
Μιά τύχη συνενώνει
Και μέσ' στη νύχτ' άρχίζει
Σιγά να ήμερώνη.
Τσοβόχτρα

176. Στοιχειοτονόγραφος
'Όπως είναι άν μ' άφήςης,
Στους 'Αγίους να με ζητήσης.
'Ένα σύμφωνο άν μου σβήσης
Και τον τόνο μου κινήσης,
Με μανία φυσουνήσω,
Βερωζώνω και γαερμίζω.
Νέμισις

177. Δίνιγμα
Το άρσενικό μου ποιοτικός
Είς την 'Ασία ιστορικός.
Το θηλυκό μου όμοιος
Θηρίο, φόβος-τόμος!
Γόρδιος Δεσμάν

178. Γωνία
+ * * * = Θεός
* + * * = 'Απόστολος
* * + * * = Νήσος Αίγ.
* + * * * = Σημιοντ.σφαίρ.
+ * * * * = Μέλος τ.πρσώπ.
Οι στανροί καθέτως όρος των Βαλκανίων. Περιπλοκάς

179. Κρυπτογραφικός
12345678 = Ναύαρχος
2136323 = 'Οροσειρά
313623 = Βασίλισσα
4563148 = Μέρος λόγου
567 = 'Εξ ου τα πάντα
632148 = Μέρος τ. σώματος
76238 = Προσφήςης
8517 = Νήσος
Νεράϊδα του Βεσπέρου

180-182. 'Αστεία Παρορμήματα
1.— Το μάν πλάτος θνητόν τά δέ τόσα άθάνατα.
2.— Τά στενά τιμούν τι; ρότα!
3.— 'Ο κόπος άλλάζει τά μέσα.
'Ελευθ. Ν. Ρουσακίης

183. 'Αεροστιχίς έξ 'Αντιθέτων
Τ' αρχικά των άγιοθέτων των κάτωθι ζητουμένων λέξεων αποτελούν διάσημον Ρομαιον :
ψύχος, κάθημαί, πλήρης, ατερομαι, χαλεπόν, άσχημος, ζών.
Γεώργιος Ιω. Στρεψίμος

184. Μικτόν
ησ-ο-ε-ε-ο-ουα-χρ-δ-τ-βλίσσ-ε
Μελισσα

185. Γελφος
η η λη λη
η η λη λη άγει μ' όμα Ρά.
η λη λη
Ρασπουτιν

Διά τους Γαλλομαθεις
186. Double Tete
A chacun des mots ci-dessous ajoutez comme tete une lettre pour en former cinq autres, dont les initiales composent une grande Capitale d'Europe.
eau, dorer, appeler, manger, oie.
'Απάνωρο

187-189. Cinema-Rébus
1.— Διόνι, χείρ.
2.— Κιμωλία, ύδωρ, κλίνη.
3.— Μήνηρ, ποιος έχει.
Και τα τρία ψευδώνυμα συνδρομητηρών.
Μικρά 'Αλατις

ΛΥΣΕΙΣ
των Πνευμ. 'Ασκήσ. του φύλ. 49

718. 'Αγωνία (α, γωνία.)—719. Δέμβρος-Λέσβος.—720. Τριταλιος-Τυρταλιος.—721. 'Ιος-'Ιος.—722.

Ε Ν
Κ Κ Π
Κ Τ Α Ω
Α Ο Ο Ο
Η Σ Α
Σ Ε Β
Γ Ω

ΚΑΙ ΙΝΑ
723. ΣΗΛΥΒΡΙΑ ('Ηλύσια, λύρα, έλη, Βίος, ρίς, 'Ηλύρια, άλος.)—724. Τα μαθήματα μαθήματα.—725. ΝΑΞΟΣ (Ναδίς, 'Αμαθής, Ξένος, 'Όλον, Σιωπή.)—726. Βοήθει πάντοτε τους αδυνάτους.—727. 'Απαγορεύεται ή είσοδος. ('Ανάγω, ρέβε, τέι εις όδος.)—728.—730. 1, Φλογέρα (flot, hier, à). 2, Φωτεινός (faute, y, noce). 3, Σιλουέττα (si, loup, état.)—731. La scie.

ΥΠΟΜΝΗΣΙΣ

ΑΠΟ 1ης Δεκεμβρίου η Διάπλασις εισηλθε εις το 50δ' έτος της.

'Όσοι εκράτησαν τα στέλντα πέντε πρώτα φύλλα του Δεκεμβρίου, θεωρούνται συνδρομηται και παρακαλούνται νάναεώσουν το ταχύτερον την λήξασαν συνδρομήν των.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Διά 1 έως 10 το πολύ λέξεις με άλλα στοιχεία δρ. 6 (το ελάχιστον τμήμα.) Πέραν των 10 λέξεων 60 λεπτά ή λέξις με κοινή δεδομένα λεπτά 70 και με κεφαλαία δρ. 1.
'Ο χριστός στίχος δρ. 3.
'Η προκληρημή είναι άπαραίτητη.
'ΚΗ'—198

Η ΓΑΛΛΙΚΗ τελείως. Μέθοδος διγρεξέ. Θέμα, φιλολογία, συντάξις, προπαρασκευή δι' εξετάσεις. Διδασκαρία εκκαρσίας, Cours.—Πάριον 5-B (σταίς 'Αγ.λοπούλου). Πληροφορία δρ. 1/3—3 1/2 καθ' έκάστην.

'ΚΗ'—199
ΣΥΛΛΟΓΟΣ 'ΟΛΥΜΠΟΣ'
δρθη εν 'Αλεξανδρεία. 'Εξελέγησαν :
'Πρόεδρος : 'Ελευθερωτής 12ηςούσ.
'Αντιπρόεδρος : 'Αδάτος Ειρηνοχόος.
Γραμματός : Κολοσσός της Ρόδου.
Ταμίας : 'Αδάτος Ειρηνοχόος.
Διαγωνιστών : 'Ενδοξος Πελαμιστής.
Σεκαδούριτος : 'Ανδριανή Λυγαριά.

Προκηρύσσουεν διαγωνισμόν κινηματογραφικών καρτών και τσιπών. Συμμετοχή τριδραχμω, προθεσμία δίμηνος. Βραβεία 4 Δραίς : Michel Pantellides, P. B. 936, Alexandrie—Egypte. (Διά Α.)
'Ο Πρόεδρος
ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΗΣ ΒΡΑΔΕΚΑΝΘΕΩΝ
'ΚΗ'—200/

Η ΝΕΜΕΣΙΣ

ΜΙΑ ΨΗΦΟ ΠΕΡΙΜΕΝΕΙ ΠΑΙΔΙΑ.
'ΚΗ'—201

Πορνικήσασ της Σελήνης, ποιά διεσθνυοι να στείλα τετραδία ;
Δαφνοστέρης 'Ολυμπιονίκης
'ΚΗ'—202

Ο νετρο του 'Ελληνισμοδ. 'Ακρογιάλι, 'Αβουστον εστειλα τετραδία. Παρμιένια!—Δαφνοστέρης 'Ολυμπιονίκης
'ΚΗ'—203

ΣΥΛΛΟΓΟΣ 'ΟΛΥΜΠΙΩΝ ΘΕΩΝ
Δι' απλοεύστατα, ύποστηρίζε τον ('ΚΗ'—87) διαγωνισμό μας ! ! Λοιπάστε !
'Έχετε τόσος έλπίδες !... Προκηρύσσουμε Β πρώτοστο διαγωνισμό 'Υπογραφίας. Θέμα : αποιοδήποτε. Συμμετοχή διδραχμω, προθεσμία δίμηνος. Βραβεία έξιδια. 'Επιζητούμε οί 'Υπογράφοι να μεστήθησθων.
Διαγωνισμών : 'ΑΦΡΟΔΙΤΗ
Κάρμεν-Σόλδα, κρέβαστε πίσω από το δαχτυλίκιο σας. Είστε ... δε μην σάς πδ ...
'Αποκαλύψων : ΕΡΙΣ
'ΚΗ'—204

Βαράττετε !... κι' έρχομαι να κατανηνήσω !!! όλους τους έξυπνους ! ! 'Ορίστε :
ΚΟΥΤΟΥΤΣΙΚΟΣ
'ΚΗ'—205/

Αγαλλόσασ Μ. Μυστικά και άλληλογραφω με όλους-ες. Δραίς που : Taxime-Péridé, Tsailak Sokak No 21 (prou Esmeralda), Constantinople (Turquie).
'Εσμεράλδα

Το περσινό ΔΙΑΒΟΛΕΜΕΝΟ ΔΙΑΠΛΑΣΟΠΟΥΔ ήταν δ Α. Μ. Μπουρνιάδ. Το φετινό ΔΙΑΒΟΛΕΜΕΝΟ ΔΙΑΠΛΑΣΟΠΟΥΔ ποιά είναι ;
'ΚΗ'—207/

Ποίκαρξ Νέμο, διάτασας !
ΚΟΛΟΥΤΘΣΠΟΡΟΣ
'ΚΗ'—208/

επτόται, εδχαριστώ για την πληροφορία. Δέν είχα καμμίαν ιδέα περί Δαφνίου. Το Βασιλείον σάς φαίνεται, ότι μένεν μ' αυτά άχοκείται !
ΚΟΛΟΥΤΘΣΠΟΡΟΣ

'ΚΗ'—209/
Είς το άγαπητό Σπαθί τοδ Βεσπέρου κτήνοσ εύχομαι έτη πολλά.
'Αδρός 'Ερλιγκτω

ΣΠΟΥΔΑΙΑ ΑΝΤΑΛΛΑΓΜΑΤΑ
Οιπότης ΓΟΡΒΙΟΣ αναλαμάνω από την προσοχίαν του κοστρού ή φους του, όσους-όσας τον ειδοδοισθών εν τον φήσιαν.
'ΚΗ'—211/

Ρόι Πιερρίνα, Ακμογρίνα, 'Ερμιά Μαγεμένο Βασιλόπουλο, ένα σασ η τραδιά ή με καρτόλα θέ μ' έκανε ει ταχιομένο. Τρέλο Φωτιήται
Ρ. Γ. 'Αθήνα
'ΚΗ'—212/

Μά τέτοιον συνθήσια έχετε στα χερσί σας ; Νά λαβάνετε Μ. Μυστικά με να μη άπαντήτε ; 'Όποιο είστε το έβριτε. Νά περιμένο άκόμη ; ή να τα ξεγράψω. Φίλαδελ, δέν έβλεπα λυόχμοι.
Μαγεμένο Βασιλόπουλο, θέχης η ύποστηρίξή μας. 'ΑΒΑΘΑ.
ΑΒΑΘΗΝ ΤΟΥ ΒΟΥΝΟΙ

'ΚΗ'—213/
Ελαφίνα, Τσικανό Κυκλάμινο, Ρετανα, ανταλλάσασ Μ. Μυστικά. Στείlate πρώτα, Ρ. Γ. 'Αθήνα.
Χλωρο 'Εδεσβαί

'ΚΗ'—214/
Ρίνα, το φευδονομον 'Αμφιρίτη ή ερρόνισσα να το κρατήσω μυστικά (ΚΖ—591) βραβεύεται μόνον 'Αράπα νενά όλίγων άπαντήσων.—'Αμφιρίτη
'ΚΗ'—215/

δρθη Σύλλογος
'ΒΟΛΙΣΤΙΚΗ ΠΑΡΕΑ'
με όσονό να δρσθ.
Πρόεδρος : ΑΛΛΗΡΟΤΙ-ΚΗΠΗ
Γραμματός : ΓΕΡΑΠΕΡΑΤΗ
Ταμίας : ΤΡΕΛΟΚΟΡΙΤΣΟ
ΤΜΗΜΑΤΑ : Ξεσπάθματος : Λάουρα, 'Αποκαλύψων : 'Ηλιοστάλαχτη Διαγωνιστών : Ήθελα, 'Αντιπροσκαπός Ρεξ. Αποφωτισματος : Ζοζεφίνο.
ΜΕΛΗ : 'Ιζόλη.
Ζητούμεν μελή και αντιπροσκαπός Δραίς Μαγνήτων Κομμουνόδρου 63, Βόλον.
'ΚΗ'—216/

Χάλα ! α' 'Ολύμπιο Θεοί, ή αντιπροσκαπός σας Βόλον 'Αθήνα είναι η Τασία 'Αποστολάκη.
Μήδεια, Λάουρα, Λάφνη
'ΚΗ'—217/

Πρωτομηνόνας σθην ανήσθη της Διαπλάσως χριστόδ όλους-ες και ιδιοίτερα της Βολιώτισσας Χρυσάνθεμον, 'Αγραπίτην, Σφιγγα, Μόνα-Αίαν, Φτώχ Καρμίνα και τα μελή της 'Βολιώτικης Παρέας.
ΤΕΤΡΑΠΕΡΑΤΗ
'ΚΗ'—218/

Επιθυμώ ν' ανταλλάξω τετραδίακι μ' ή έλα τα διαπλασάπουλο. Δραίς : ('ΚΗ'—172).
Σερόβηχος

'Ο έμης, ή γρηναστική δε φέλλης άσπερολοκά ενίγος τριπλασία. Φαί, Χνίττα, καλή-νύκτα σας αφού άποκομθήκατε.
Σελάμ
'ΚΗ'—219/

Σφιγγ, 'Αφην, Σαπονόφωσας, 'Οδός τη, Μήδεια, Λάουρα, Μαγεμένη Βοσπούλα, ανταλλάσασ τετραδίακι ; Δραίς : Κονταγιά-Μακροντίσος 43, Βόλον.
Ρεξ
'ΚΗ'—221/

ΣΥΛΛΟΓΟΣ «ΝΙΚΗ»
Διαγωνισμών ('ΚΗ'—22) παρατεινομαι επί δίμηνον. Οι άπαντήσασ λαβόνουσι άπάντησιν στον ίδιον τών. Βραβεία : Πρώτον : 80 Δραχμών. 'Αστέρον.—'Εκτον : Μισθός. 'Ιωλίου Βέρν. Δοιπά : Δόρα έκλεντά.
'ΚΗ'—222/

Γιοδ-Γιοδ, Λατάντα, Τζοκόντα, Ζουλέκα, Χλόη, Κάρμεν Σόλδα, μελή ή χαρά θα ποιά κέρηεν τα τετραδίακι σας. Νά περιμένο ; Δραίς : Κατίνα Βραχνόδ, Σάπτην.
Αίγυλάκη
'ΚΗ'—223/

Δένιφαν, champion στο... τένις.
Μόνα-Αίαν

Μη λημονείτε πως κάθε παραγγελία σας, για να εκτελείται άμέσως, πρέπει να συνοδεύεται και με μιά τυπωμένη ταίνια, άπ' αυτές που σάς στέλλομεν το φύλλο καθς έβδομάδα.